

noris Majestati ejus convenire intelligit, flexa mente exhibet. Simul autem formidine qvadam Omnipotentiam ejus veretur, a qvo qvicqvid suum est, facile verti potest in nihilum. Nam ita ejus omnipotentiam & formidinem Propheta celebrat: *An me non venerabimini? dictum Jehovah, an a facie mea non contremiscetis? qui disposui arenam terminum mari, statuto perpetuo, qvod non transgredietur, qvamvis incutiant se, non tamen pravalent, qvamvis fremant fluctus ejus, non tamen transgrediuntur illud Jerem. V. 22. 24. & X. 6. 7. Et Psalmista Psalm. LXXXIX. 8. 14. 15. Deus fortis est formidabilis in consilio Sanctorum plurimum, & reverendus supra omnia, qvæ circumstant eum.* Equidem Probis non alius est ille metus erga Deum qvam vere reverentialis, omnino & filialis. Nobis enim ita dictum est: *non accepisse nos Spiritum servitutis rursum ad metum, sed nos accepisse spiritum adoptionis, per quem clamamus Abba i. e. Pater ad Rom. VIII. 15.* De hoc autem metu certi sumus, qvod id omne, qvod ejus intuitu agitur vel omittitur non nisi justum esse possit, Deumqve nobis propitium conciliemus, qvando ex timore filiali eum veneramur & colimus.

*Post Deum
quoque e-
jus in his
terræ Vi-
cariis,*

II. In his terris inter homines supremi sunt Principes, qvi dignitatem suam ex Dei gratia sustinent. Nam cum Deus absolutum imperium in omnes creaturas exerciturus sit ad usque omnium seculorum finem, non tamen externo modo homines regere velit, ut qvidem hoc expedit humanæ naturæ, is designavit Imperatores, Reges ac Principes, ut vices ejus gerant. In qvo singularis Divinæ Providentiæ sapientia apparet, qvod non unum universo Orbi præposuerit Imperantem, sed inter plures eum distribuerit, ne unus ex alto fastu insurgeret, & ipsi Deo Principali suo se æqualem existimaret, potius ut omnes Principes agnoscerent, qvod